

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620202297
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6620202297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, vo veci starostlivosti o maloletého E. H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov matky F. V., nar. XX.XX.XXXX, občianka SR, trvale bytom W. Q. XX, XXX XX N., t. č. bytom v útulku Centrum pre deti a rodiny „Y.“, U. XX, XXX XX N. a otca H. F., nar. XX.XX.XXXX, občan ČR, trvale bytom na území SR, W. Q. XX, XXX XX N., t. č. bytom C. R. X/XXXX, XXX XX A., v konaní o návrhu otca na úpravu styku s maloletým E. H. F. o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 12P/31/2020-50 zo 4. augusta 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom upravil styk otca H. F. s maloletým E. H. (ďalej aj „maloletý“ alebo „syn“) na čas každú sobotu od 13.00 hod. do 15.00 hod. za prítomnosti matky maloletého dieťaťa F. V. tak, že otec si maloletého v určený čas prevezme pred bydliskom matky a v ten istý deň ho matke vráti. Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

1.1 Dokazovaním vykonaným výsluchom rodičov, svedka U. T., druha matky, správou o prešetrení pomerov v domácnosti matky aj otca, lekárskou správou o zdravotnom stave dieťaťa a obsahom súdnych spisov o predchádzajúcich konaniach týkajúcich sa maloletého súd prvej inštancie zistil, že o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému E. H. bolo rozhodované prvýkrát rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 9P/31/2015-25 z 24.06.2015, kedy bola schválená dohoda rodičov o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému E. H. a maloletej E. U. F., nar. XX.XX.XXXX o zverení oboch detí do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého E. H. výživným 60,- € mesačne a na maloletú E. U. sumou 40,- € mesačne. Na návrh otca maloletého dieťaťa bolo začaté konanie vo veci starostlivosti o maloletého E. H. aj 08.04.2019 pod sp. zn. 7P/21/2019, kde sa otec dožadoval úpravy styku s maloletým E. s odôvodnením, že matka dohodu o úprave styku prijatú len medzi nimi bez súdneho rozhodnutia neplní a bráni mu v styku s dieťaťom. V tomto konaní opätovne rozhodoval Okresný súd Lučenec o schválení dohody rodičov o výkone rodičovských práv a povinností v znení, že sa maloletý E. H. F. zveruje do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaväzuje platiť na výživu maloletého E. H. sumou 60,- € mesačne a výslovne bolo dohodnuté, že sa styk otca s maloletým dieťaťom neupravuje.

1.2 Maloletý podľa správy o prešetrení pomerov kolíznym opatrovníkom žije s matkou a jej druhom U. T. v krízovom stredisku na U. XX v N., kde sa im predlžuje nájomná zmluva každý mesiac. Y. E. H. je zaškolený v špecializovanej základnej škole v N. v triede pre deti s autizmom, tu končil druhý ročník. Lekárskou správou Y. Y. Q. mal súd prvej inštancie preukázané, že maloletý je autista, je mu priznaný status zdravotne ťažko postihnutého dieťaťa, ktoré vyžaduje starostlivosť dospelého 24 hodín denne.

Bytové pomery otca prešetrované na adrese A., T. XX boli vyhodnotené ako veľmi dobré. Od 24.06.2020 sa otec zamestnal a pracuje na týždňovkách mimo bydliska.

1.3 Zo zhodného prejavu rodičov maloletého bolo zistené, že sa otec s maloletým E. H. nestretol od jesene 2019 a nekomunikovali spolu ani prostriedkami diaľkovej komunikácie z dôvodu zdravotného postihnutia maloletého. Podľa vyjadrenia matky si maloletý otca pamätá. Z takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie vyhodnotil, že záujem otca o styk s maloletým synom je opravdivý a je potrebné styk otca s maloletým upraviť z dôvodu, že rodičia vzhľadom na ich konfliktný vzťah nie sú spôsobilí sa na úprave styku s maloletým dohodnúť. Právo otca podieľať sa na výchove dieťaťa vyplýva z § 28 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „zákon o rodine“), podľa ktorého rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia a jedinou formou, ako sa môže otec dieťaťa podieľať na výchove a starostlivosti o dieťa je styk s dieťaťom, keď s matkou nežije v spoločnej domácnosti. Dôvodom úpravy styku je aj právo maloletého dieťaťa na výchovu a starostlivosť oboch rodičov podľa § 24 ods. 4 zákona o rodine. Záujem maloletého vyžaduje, aby boli zachované jeho väzby k obojmu rodičom.

1.4 Pri úprave styku otca s maloletým zohľadnil súd prvej inštancie zákonné kritériá, zdravotný stav maloletého, jeho režim a dobu, po ktorú sa maloletý s otcom nestretol a dospel k názoru, že v tomto čase je potrebné nanovo budovať vzťah medzi otcom a synom a to za prítomnosti matky dieťaťa z dôvodu, že maloletý je zdravotne ťažko postihnutý, trpí autizmom a mentálnou retardáciou, preto vyžaduje zvýšenú individuálnu starostlivosť a keď otec potreby dieťaťa nepozná, dieťa nekomunikuje verbálne, iba očami, táto starostlivosť aj počas styku môže byť zabezpečená len, ak bude matka ako pomocný článok pri styku organizovanom otcom prítomná.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním otec maloletého, ktorý žiadal vyhovieť jeho návrhu na úpravu styku a upraviť styk na každý piatok od 18.00 hod. do nedele 18.00 hod. s tým, že by si vzal dieťa so sebou do miesta svojho bydliska. Upustil od žiadosti upraviť styk počas vianočných a veľkonočných sviatkov, na Silvestra, na Nový rok, počas všetkých školských prázdnin po dva týždne v mesiacoch júl a august. Otec sa dožadoval nového šetrenia skutočností rozhodných pre úpravu jeho styku s maloletým synom. Súdu prvej inštancie vytkol, že akceptoval vyjadrenie kolízneho opatrovníka dieťaťa, že vhodné je upraviť styk iba na pár hodín týždenne, keď kolízny opatrovník nie je špecialistom na autizmus. Vyslovil pochybnosti o nezaujatosti kolízneho opatrovníka s odôvodnením, že počas predchádzajúcich súdnych konaní, aj tohto konania kolízny opatrovník radil rodičom, ako majú vypovedať pred súdom a aké rozhodnutie majú prijať. Práve pod vplyvom dohody navrhovanej kolíznym opatrovníkom v konaní sp. zn. 7P/21/2019 nebol upravený styk otca so synom a po ukončení súdneho konania matka odmietla umožňovať, aby sa otec s maloletým E. H. stretol. Domáhal sa nariadenia znaleckého dokazovania za účelom zistenia, aký vplyv má zdravotný stav maloletého na možnosť jeho styku s otcom pre obavy, že lekári, ktorých matka s dieťaťom navštevuje, vystavia matke doklad o zdravotnom stave dieťaťa tak, aby vyhovoval jej potrebám.

3. K odvolaniu otca matka uviedla iba to, že s ním nesúhlasí a kolízny opatrovník poprel zaujatosť voči rodičom a poskytované rady rodičom v priebehu súdnych konaní odôvodňoval zákonnou povinnosťou poskytovať rodičom maloletého dieťaťa sociálne poradenstvo. Upozornil, že v konaní sp. zn. 7P/21/2019 bol otec zastúpený advokátom. Rodičovskú dohodu, ktorú súd schválil navrhol práve jeho zástupca. Kolízny opatrovník zotrval na svojom vyjadrení prednesenom už 26.06.2020, že v prvom rade je potrebné obnoviť, resp. budovať vzájomný vzťah medzi maloletým dieťaťom a otcom a vzhľadom na zdravotný stav maloletého by sa k vzťahu otca dieťaťa a úprave styku vedel objektívne vyjadriť len znalec z odboru detskej psychológie a detskej psychiatrie.

4. Otec maloletého dieťaťa v odvolaní nekonkretizoval odvolacie dôvody. Posudzujúc jeho odvolanie podľa obsahu je možné dospieť k záveru, že okrem nesprávneho právneho posúdenia veci o rozsahu styku vhodného s ohľadom na zdravotný stav maloletého dieťaťa, keď táto otázka nebola skúmaná znalcom, otec iné odvolacie dôvody neuplatňuje. Keďže konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých možno podľa § 23 ods. 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „C. m. p.“) začať aj bez návrhu, preskúmal odvolací súd vec nielen z hľadiska otcom uplatneného odvolacieho dôvodu, ale v celom rozsahu a zo všetkých hľadísk z dôvodu, že v takomto konaní podľa § 65 a § 66 C. m. p. nie je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania ani odvolacími dôvodmi. Odvolacie pojednávanie nariadené nebolo z dôvodu, že pre ustálenie skutočného stavu veci nebolo potrebné doplniť dokazovanie vykonaného súdom prvej inštancie, ktorý vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, zistil v konaní všetky rozhodujúce skutočnosti a vec podľa názoru odvolacieho súdu aj správne právne posúdil, z tohto dôvodu bol rozsudok potvrdený podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p.

5. Z pripojených spisov Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9P/31/2015 a 7P/21/2019 správne súd prvej inštancie zistil, že aj keď už dvakrát konal súd o právach a povinnostiach rodičov k maloletému E. H., doteraz o úprave styku otca s maloletým dieťaťom rozhodnuté nebolo, keď obaja rodičia uvádzali, že styk prebieha po vzájomnej dohode aj bez súdneho rozhodnutia. Zostalo neobjasnené, z akého dôvodu došlo k zmene stanoviska rodičov a začala matka brániť otcovi v styku s dieťaťom. Aj odvolací súd je toho názoru, že otec dieťaťa prejavuje opravdivý záujem podieľať sa na výchove maloletého aspoň formou styku s ním a neboli v konaní zistené také skutočnosti, ktoré by bránili naplneniu ustanovenia § 28 zákona o rodine o uplatňovaní rodičovských vo vzťahu k maloletému dieťaťu oboma rodičmi a § 24 zákona o rodine, podľa ktorého súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo schvaľovaní dohody rodičov musí rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadnuť na záujem maloletého dieťaťa, aby zostali zachované citové väzby k obidvom rodičom, naplnené jeho vývinové potreby a nenarušila sa stabilita výchovného prostredia. Rodičovské práva a povinnosti majú byť upravené tak, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a tiež rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

6. V prejednávanej veci nie je možné otcovi zabezpečiť rovnoprávny osobný styk s maloletým dieťaťom v rozsahu ako matke z dôvodov, že maloletý E. H. preukázateľne trpí ťažkým zdravotným postihnutím preukázaným správou lekára zabezpečujúceho zdravotnú starostlivosť o maloletého E. H. zo 17.07.2020, v ktorej je uvedené, že maloletý E. H. je autista, mentálny retardovaný, ktorého aktuálny verbálny prejav je na úrovni izolovaných zvukov, maloletý vokalizuje aj nerečové zvuky bez informačného obsahu, z tohto dôvodu slabšie rozumieť jeho reči. Maloletý je sledovaný a lieči sa aj v pedopsychiatrickej a detskej psychologicko-ambulancii a detskej endokrinologickej ambulancii. Len pre účely zistenia stupňa mentálneho postihnutia pri PVP odporučila Y. Y. Q. nariadiť znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru detská psychológia.

7. V odpovedi na lustráciu v Registri obyvateľov k matke maloletého je uvedené, že má tri deti E. H. F., E. U. F. a U. T.. Na pojednávaní dňa 02.07.2020 matka maloletého okrem iného svoj nesúhlas s úpravou styku otca s maloletým E. H. odôvodňovala aj tým, že otec je nezodpovedný a práve pre zanedbanie starostlivosti o dieťa zo strany otca ich spoločná maloletá dcéra E. U. zomrela 27.10.2015. Na dopĺňujúce otázky súdu, či bolo vedené trestné stíhanie voči otcovi rodičia uviedli, že polícia prešetrovala okolnosti úmrtia maloletého dieťaťa, ale otec obvinený nebol.

8. Odvolací súd za tejto situácie chápe obavy matky maloletého dieťaťa o bezpečnosť maloletého E. H. pri styku s otcom a za dôvodnú považuje aj jej žiadosť, aby sa styk s otcom nerealizoval premiestnením maloletého z miesta jeho bydliska do cudzieho mesta, v ktorom otec žije, keď na kompenzáciu jeho zdravotného stavu vplyva akákoľvek zmena a realizovaný styk v rozsahu viacerých dní v cudzom prostredí by mohol vyvolať zhoršenie zdravotného stavu maloletého dieťaťa. Matka v priebehu súdneho konania nesúhlasila s úpravou styku v jej prítomnosti, odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nepodala, čo svedčí o jej zodpovednosti (potvrdené aj správou všeobecného lekára) pri starostlivosti o maloletého, že chce napriek nie dobrému vzťahu s otcom dieťaťa asistovať pri styku, pretože ona najlepšie pozná potreby dieťaťa a dokáže mu porozumieť aj len očným kontaktom. Otec nerozporuje, že sa s maloletým od septembra 2019 osobne nestretol a kontakt nevyhľadával ani počas tohto prebiehajúceho súdneho konania. I keď podľa vyjadrenia matky otec nie je pre maloletého E. H. neznámym človekom, nie je ani podľa názoru odvolacieho súdu za súčasného stavu možné ponechať maloletého ani na niekoľko hodín v prítomnosti človeka, ktorý sa s dieťaťom nestretol (v čase rozhodnutia odvolacieho súdu) už vyše roka a aj bez súdno-znaleckého dokazovania na rozsah zdravotného postihnutia dieťaťa len na základe lekárskej správy všeobecnej lekárnky je možné konštatovať, že otcom navrhovaný styk od piatku 18.00 hod. do nedele 18.00 hod. nie je v záujme maloletého dieťaťa. Ak otec doteraz nezabezpečoval osobnú starostlivosť o maloletého, ktorý vyžaduje 24 hodinový dohľad dospeléj osoby, nie je uveriteľné, že by starostlivosť o dieťa zvládol v takom rozsahu a v takej kvalite, ako je to vzhľadom na jeho zdravotný stav potrebné. Rozhodnutím súdu, ktorým bol upravený styk na dve hodiny v sobotu každý týždeň sa môže začať budovať taký vzťah medzi otcom a dieťaťom, ktorý odôvodní úpravu širšieho styku. Zhodne so súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že otec musí počas takto realizovaného styku preukázať, že je schopný sa o maloletého E. H. postarať aj bez prítomnosti matky a tento styk bude na prospech maloletému. Do rozhodnutia odvolacieho súdu tieto skutočnosti preukázané nie sú, čo bolo dôvodom na potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie.

9. Návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania zo strany účastníkov podaný nebol (podľa § 57 C. m. p. o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu rozhoduje súd len na návrh), z tohto dôvodu rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje výrok o náhrade trov konania.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).